

ב' כסלו, תשע"ג

16.11.2012

לכבוד

דפני אסף

שלום רב,

רצינו להודות לך, מעומק הלב, על הסכמתך לחשוף בפנינו את הסיפור האישי, אודות ביתך, במסגרת המליאה שקיימנו בחטיבת הביניים בנושא אובדנות.

פנייתנו אלייך נבעה בעקבות התמודדויות שונות עם תלמידים אשר ביצעו נסיונות התאבדות (הן בביה"ס והן מחוץ לביה"ס), עסוקים במחשבות אובדניות, מבטאים תכנים אובדניים בפייסבוק וכן תלמידים אשר נעדרים לתקופות ארוכות מביה"ס בשל מחשבות אלו.

התמודדויות אלה, השאירו אותנו עם שאלות לגבי דרכי ההתמודדות 'האם וכיצד במסגרת בביה"ס?'

מתוך ההקשבה העמוקה לסיפורך והשיחה שהתפתחה במליאה, רצינו לשתף בתובנות ובמחשבות עימן יצאנו :

ראשית, ההבנה שיש לנו, כצוות, מה לעשות, ולו בדברים 'קטנים', על מנת לסייע לתלמידים 'אובדניים': כמו מילה טובה, חיזוק, שיחה אישית כדי שהתלמיד ירגיש ששמים לב אליו כאדם, שישנה התעניינות אישית כלפיו והקשבה אמיתית וכנה.

שנית, עצם הידיעה שאפשר לשאול את התלמיד בצורה ישירה האם הוא עסוק במחשבות אובדניות האם חושב לבצע מעשה אובדני, שאלות שלולא השיחה עימך, לא היינו מקבלים לגיטימציה לכך כי אם 'נשארים שבויים' במחשבה ש 'אם נדבר על כך נעורר את התלמיד לביצוע מעשה אובדנות...!'

לצד זאת, הרגשנו הקלה מסוימת כשהדגשת מספר פעמים במהלך דברך כי תלמיד אובדני הוא לא רק של ביה"ס כי אם גם של הוריו וחשוב שנזכור זאת מבחינת הכלים העומדים לרשותנו ברמת ההתמודדות. במהלך ההתמודדויות עם תלמידים שונים, אחד הדברים שלמדנו הוא ליווי והנחיית הצוות החינוכי שמלמד את התלמיד/ה. צוות נוטה להגיב בלחץ וחשש בגישה אל 'תלמיד אובדני' וזאת מתוך מחשבה כי כאשר הוא מגיע לביה"ס חייבים 'להציל' ולתת את המענה. לא אחת מתווסף תסכול מאחר ואין לנו הכלים המקצועיים והיכולת לטפל. כשיתפת כי 'בדברים קטנים': עידוד קטן, חיזוק על כך שהילד בחר להגיע לביה"ס, כבר עשוי להשפיע לטובה, יש בכך מחד, כדי לחזק את תחושת מסוגלות הצוות להתמודד עם התלמיד ומאידך גיסא להזכיר לכולנו שהטיפול שייך גם או ברובו להוריו ולגורמי המקצוע מתחום בריאות הנפש והרפואה בקהילה.

שיתפת אותנו בתפקיד שלקחת על עצמך כ'שומר סף' לאותם בני נוער שהוריהם פונים אליך. הידיעה שהצלחת להציל עשרות נערים ונערות מביצוע מעשה אובדני, והינך שומרת עימם על קשר ומבינה שהם מקיימים אורך חיים בריא מבחינת הרווחה הנפשית ומתפקדים במעגלי החיים השונים, רגשה אותנו עד מאוד ונוטעת תקווה!

דפני יקרה, העברת אלינו יכולת עמידות וכוחות נפש עצומים בבחירתך ובחירת המשפחה להיות מאוחדים ולשמר חיי שגרה המשלבים רגעי צחוק ואושר לצד הגעגוע הכל כך עמוק לדורון.

בהמשך למפגש המליאה, חשוב לנו לקיים המשכיות של עבודה בצוותים ובכיתות. לצורך כך ליקטנו מערכים שונים מהחוברת שפירסמה היחידה למצבי לחץ ומשבר בגף שפ"י, לעבודה עם תלמידי חטיבת הביניים והחטיבה העליונה.

בראש ובראשונה עומדת מול עינינו המודעות והרגישות לנושא אובדנות בקרב בני נוער.

בשם יפה ליבה - מנהלת הקריה השש שנתית, אמנון יוגד – מנהל חטיבת הביניים 'ראשונים', צוות ההנהלה וכלל הצוות החינוכי בחטיבת הביניים, מודים לך, מעומק הלב ומחזקים אותך בעבודתך הכל כך חשובה ומשמעותית עם הגיעך לבתי"ס וההשפעה שלך להעלאת המודעות בנושא אובדנות בקרב הצוותים החינוכים.

בברכה,

צוות היועצות מקיף יא' ראשונים' ע"ש 'אילן רמון'

ז'ני ברנר, מיכל נדלר, רחל נקש בר סימן טוב, תמר גוטפריד חן.